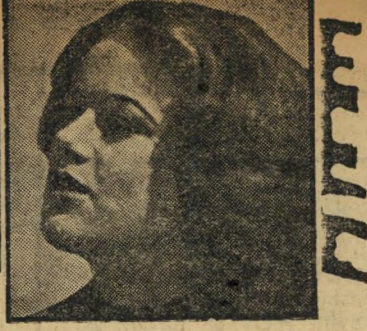

מכתבים אלותי

מנוח קומורוב, למשל. "העיקר" נוספות הן, "חובבי טולים ב" גל, ובכרך הפרטי כמוכן."

***

פטרונם מן המניין

אם תרצי, יוכל (1135/44) לעשות עליך רושם במכתבי עם כל מיני מונחים מש" פטיים ברומית, הוא בן 22 וסטודנט (הוא) ראה, משום מה, צורך להוסיף את המונח "מן המניין" בפקולטה למשפטים של האוניברסיטה התל-אביבית.

***

לא יותר מדי

(1135/45) היא נצרה רגילה בת 16, חברת תנועת נוער והכל, אבל היא מרגישה את עצמה נורא בודדה. אז מה שחסר לה, היא חושבת, היא התכתבות עם בחור שיהיה לו שכל וחוש-החומר אבל לא יותר מדי. מה שאני רק לא צריכה לקרוא, ועוד ביום אחד.

***

החתיכות יפות, אבל...

כבר למעלה משנתיים (1135/46) בן ה-18 נמצא בגולה הדויה. באמריקה, לא עליכן, הוא לומד בקולג', החתיכות האמריקאיות, אומר הוא, הן באמת נורא חתיכות, אבל כל כך נמאסו עליו אז הוא החליט שיהיה הוא לא יכול יותר. הוא וכתב עם חתיכות ישראליות בנות 16-17, אבל יפות! הוא מאוד רוצה לבקש תמונה, אבל הוא גונמלמן, ולכן אין הוא עושה זאת כבר במכתב הראשון. וחשוב לו מאוד שתדעני שהוא גבה-קומה, ששערו שחור, שעניו ירוק, ושהוא אוהב להתלבש, לאכול, לרד קוד, ולכייף. אז את יכולה, כמוכן, לכתוב לו על הכל.

טפשעשרה על המצב

מה את הולכת לעשות עם עצמך בחופש? אני מיליון דברים בעצמי עוד לא יודעת. אני רק מקווה שאמא שלי תסע לאירופה אז אני מלכה, בכלל, אני אסע לכל מיני מקומות עם איציק ועם המכונות שלו וזה... ונתרחץ בים אה, זה מוכיר לי אני מוכרחה שתעזרי לי במשהו קניתי השבוע בגדיים חדש אלסטי שלם כזה עם כתפיות רחבות וגב חשוף נורא והכל, אבל אף אחד לא יודע שקניתי גם ביקיני אם אמא שלי תראה את זה היא תהרג אותי ואחותי זה נבלה תלשין עלי. אבל יש לי גוף יפה, מה... אז מה שאני מבקשת אותך, זה שאוכל להחזיק את הביקיני שלי אצלך וכל פעם שאלך לים אני אקח אותו ממך. איציק ורפי וגדעון אומרים שזה פשע שאני לא הולכת עם ביקיני וזה באמת נכון את יודעת.

בכלל יפה מצידם שהם אמרו לי את זה בכלל השבוע, כל מה שהם דיברו כל הזמן זה היה פולניה קודם לא היה אכפת לאף אחד מה שקורה שם פתאום כולם מדברים, אפילו אבא שלי הומין את איציק שהוא שונא אותו לשבת על ידו על יד הרדיו כששירדו את המשחק, טוב, אז מה אם הם הפסידו? זה לא חוכמה. סולנית זו שפה אינמה ובכלל קורה פעם שיש מול רע לי אנשים, לא? אז כל הזמן משמיצים אותם, רק משמיצים. ואם כבר מדברים על מדיניות אז אני חושבת שהשר הזה בנצואלה הוא סתם גועלי שהוא השמיץ את גולדה. רואים הוא לא מתמצא בפוליטיקה, בעצם גם ההסתרה הישראלית אשמה. היו צריכים להסביר להם כמה השיחיים שלנו הדוקים עם ונצואלה. תראו איזה שלאנר זה אני משתגעת איך ששמעון ישראלי שר בהתחלה את האי-איי-עץ עם הבאס שלו.

בחי נורא נמאסו לי כל ההשמצות, רק משמיצים. זה מפני שהלכה לנו הצניעות ובא האידיאליזם. או משמיצים כל אחד, תגידי שמעת על רינה? אורי עוב אותה אני נורא שמחה כי היא נורא גועלית או אני עושה את עצמי כאילו שאני לא יודעת שני נסרו וכל פעם אני שואלת אותה מה שלום אורי.

זוכרים את ההבטחה שלי לתת זכות בכר זה לכל מי שיערף מכתב לתמונה שלי?

(1135/41) היה גבר, הוא שלח את ה"תמונה הראשונה" או כמו שאמרתי — הוא רוצה להתכתב בפעם הראשונה בקריירה שלי אני נתקלת בכך — עם "נערה בעלת מצב" רוח טוב. הוא אר"י לא נראה כך, אך הוא בן 27, ר"ח חובב מושבע של ריקודים וקולנוע, בין כל השאר. טוב, לי מה, בעצם, ציפית? לפחות יש לו דם לבחור הזה.

***

"אמש" כתב יעקב קטרון, מרחוב הש"לוח 14 מחיפה, נכנסתי עם מספר ידידים לבית קפה בהר הרמלי, ובשעה שהתיישבנו ליד השולחן, ראיתי עליו קופסת סיגריות (דגל) שאני שלח בה, ועליה שיר. אולי אותו צעיר (או לא) וועם, המנסה לברוח מחטאו ומחפש לו מוצא בין כתיבי הבקבוק, נמנה על קוראי העולם הזה ויארת להתגלות לנו.

אודה שהשיר מצא חן בעיני, אולי דחקא בשל סגנונו המיואש ובשל חיפוש הדרך והמוצא שבו.

יקוד ניצת פרג / ניצת בחולצתי / לאו היתה זו שקיעת אש אוכלה / היתה זו שקיעת אש קטולה / היתה זו שקיעת נשמה אומללה / בשמון מטריף, שעלה מן הדימה / בבית שררה.

ומה לא לחולצה אדומה / ולתיקון ה"נשמה, מדוע לא תשאל / מדוע? כך עמדתי מול הראי שחקתי שחוק / פרוט. / ראה, ראי, לחשתי בצרירות, / רצתי תי להסביר דן ולי / מסוה נטלתי לשכני / כדי לברוח מפשעי, מחסא שממוני / ראה, הוא פוער פיו לבלי חוק / בפהוק ובשחוק / רוצה אני לברוח לברוח. הוי ראי אכזרי / לא ענית ראי / לא שאלת ראי / לא הברחת ראי / את טרופי ועצבי.

היתה זו מלה שכוחה / שהתדפקה ביו כתלי בקבוקי / וביקשה לה מוצא.

***

לכל אדם יש ג'וק

(1135/42) נשמעים כל כך בטוחים בעצמם: "מהאישיות הנשקפת מעיניך, ומההירה בה את מחזיקה מכתב זה, ניכר בך שאינך מעריכה דעין את גודל חשיבותו. אני משיך נעים כי מכתב זה יהווה את הסנסציה של מדורך, ויגדיל את מספר קוראיו פי כמה. למעשה, אנו בטוחים כי תבחרי בנו כאנשי השנה של מדורך.

"מלבד התועלת שבחיובי מספר הקוראים, תוכלי להפיק ממכתבנו טובות הנאה רבות. הרי כמה הצעות מעשיות: (א) תוכלי למא במכתב זה מדור שלי. (ב) תוכלי לשלוח חלק ממאות המכתבים, שיגיעו עבורנו, כי חומר לימוד ועיון לכאלה שאינם יודעים מה לכתוב. (ג) חלק אחר של המכתבים תוכלי לשלוח לבחורים טובים, שלא הרך להם ולא קיבלו אפילו מכתב אחד. זה לא כל כך כדאי, כי הם יתנאו בעצמם מאד, ויח" שבו כי הם חכמים ונבונים כסטודנטים ירו שלמיים או חיפאיים. זה אמנם לא הרבה, אבל בכל זאת משהו. (ד) את הכתוב במכתבים אחרים תוכלי להוק ולמכור את הנייר לבתי מסחר למחברות. (ה) את הכוללים תשי מרי, עד שיעלה ערכם, ומובטחים לך חיים ארוכים. (ו) את המעטפות בלי הכוללים תוכלי למכור לבתי חרושת לנקניקים בלתי-כשרים. את עוד לא יודעת מי אנתו? זה באמת מפליא אותנו, כי השיר שחיברו עלינו מותר ווראי, הוא מפורסם למדי: "אנחנו שלושה ירדנים, מאז החילת שנת הלימודים, גם אז כבר היינו כאלה נראים. אחד שמן ושניים רזים."

"אנחנו סטודנטים תל-אביביים בגיל 20-19. למרות שאנו שלושה, הרי יש לנו כמה חברים ברובה, ונוכל לענות לכל נצרה שמכתבה יגיע אלינו. כמו שכתוב: לכל אדם יש ג'וק. אין את אומרת שאנו מעוניינים לקבל מכתבים מסתם נצרות. מעוניינים אנו רק בנצרות המגינות על המולדת ועלינו, כלומר: חילול, אלה שהיו חילול, אלה שתהינה חילול, ואלה שלא תהינה חילול מטעמי דת. מצפון, בראות ונישואין, וכמוכן גם חסידיה, שאחותה נקראת שושנה ושתייהן גרות בבתיים, אולי מפני שהיא רוצה להיות שחקנית. לא נתגוד, כמוכן, לקבל גם תמונה, אך את זה הכרחי כמו כל בנצרותנו

נערת השבוע

תנחשו שלוש פעמים מה זה בעברית צחה אדום — — טעיתם! אדום הוא גל קטן העולה על פני המים. זהו גם שם מספחתה של נעמי (22) מברגלים. נימפת מים חסובה, המשמשת כמרכז של מספר רב של סיפורים הנפוצים בארץ. אחד מהם: היא מגדלת בביתה 12 זותוליים, שכל אחד מהם נקרא על שמו של מסקה אלוהולית אחר.

כיום עוסקת נעמי בדיג תתימי יחד עם ידיד הונגרי. תוכלו לראות אותה, בימים שיש ים שקט, כשהיא עולה בחוף ענב, מול המסעדה של אבו כריסטו ובידה שלל הדגים, ששלו בין הסלעים, במרחק קילומטר מחוף. פריון יומי, לפי דבריה — 500 ל"י. אותן נוחת נעמי להוציא בדרכים מוזרות, כמו בילוי סוף-שבוע בבית דולפיני.

איך הגיעת לזה? פשוט מאד. פעם באה חברה להתארח בביתה, ולא היה לה בעה להאכילה, היא יצאה לחוף הים לחפש דייגים, ומצאה את ההונגרי שגד בעזרת רובה תתימי. מאז החליטה להצטרף אליו. החתובי האהוב עליה — למתוך גברים, כמו

לא היכתה לתשובה, חטפה את המאפרה מהשולחן, סיפרה לכל שכניו לקבוצ של מנהל העבודה על פרשת השוחד. את נבלה, צאי מביתי" צעק המאשם שרתח מכסע. התשובה היתה כטירת לחי מצלצלת מיד פניה.

כשהתבקש להגיב על האשמות אלה בפני כתב העולם הזה, הכחיש מנהל העבודה הגוף והממושקף את הסיפור כולו. קניתי את המאפרה מבזוינסקי בשתי לירות, את הנקניק מעולם לא קיבלתי מידי. תבעתי את אשתו לדין על תקיפה וגניבת רכוש. אחרי הכל היתה המאפרה שלי."

משפט

כושט המכונים

שלמה בן-גסים (35), חושב בארשבע, בעל עינים צרות וארוכות, שמע לפני כשב תיים רעש בלתי רגיל ברחוב, הבין כי פרצה קטטה. כרוץ-שלום ידוע בשכונתו, מיהר אל הרחוב, קיחה להשקיף את הריו חותי. אולם המחזה שנגלה לעיניו השכיח ממנו את מחשבת התיוך, סחף אותו לא- וירת התיגרה.

הוא שמע את רוני אולאי (22) מציע ללילי ללון (16) לשכב עמו תמורת חצי לירה. הסביר רוני ללילי: "לאמא שלך יש הובה לידים, אטן לה כסף בשבילך, אם תשכבי אתי יהיה לך מספיק כסף ללכת לקולנוע."

אולאי הצעיר לא נראה ללילי כשותף מתאים. היא סירבה. אולם הוא לא התיאש, החליט לשכנעה בדרכים אחרות. אולאי פשט את מכנסיו, החל לרוץ אחר לילי הנפ" חזרת. בן-גסים הזעיק את המשטרה, מסר עדות על הפרשה.

ימים אחדים לאחר-מכן, ראה בן-גסים שיירה מתקרבת לביתו, הבחין בבני מש" פחתו של אולאי. הם ביקשו ממנו לחזור מעדותו, ליווה בטקס רב רושם אל בית הכנסת. ליד ספר תורה השביעוהו בני משפחת אולאי להכחיש בבית-המשפט את עדותו, לשנותה כדי להציל את רוני. בן-גסים קיים את שבועתו, שיקר בבית הדין. כתוצאה מכך יצא אולאי זכאי, כך נסים הואשם עליו המשטרה בכתן עדות שקר.

כהן את כהן ושות'. בפני השופט המחוזי הירושלמי יהודה כהן, הודה בן-גסים בכתן עדות שקר, ביקש להקל בעונת שו. הנימוק המשכנע: "אני מפרנס תשע נפשות כבוד השופט כהן, וכמרח, שם הבוס שלי הוא גסמן כהן, כמו שלך. בהס" כמתו של התובע, קיבל השופט כהן את פקשתו של בן-גסים. פסק כי יידון לשהיה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים.

במסדרונות בית-הדין בירושלים, לא פסק בן-גסים מלהלה את השופט: "הלואי שכהן היה שופט בבארשבע", אמר הנאשם המאמר, "ש, כל החבריים שלי היו עושים חיים, גם הם עובדים אצל כהן."

חזכיר

הועלם הגדול

למחרת פסקי-הדין של בית-המשפט המחוזי, במשפט עמוס בן-גוריון נגד שורת הסתנדים, תיאר יחזעלם הזה (1032) לראי שונה את תעלומת עמוד של פסקי-הדין, שנעלם באופן מסתורי. השבוע עמדה תעלול מה זו במרכו הטענות בבית-המשפט העליון, כאשר התברר ערעור שורת המתנדבים...

ראש עיריית אילת, חנוך נגר, הציב דוגמה נאה להעסקים ציבוריים, כאשר הודיע השבוע את החלטתו הנחושה שלא להגיש את מועמדותו מחדש לתפקיד ראש העיר. שברי עיים לפניכן דרש העולם הזה (1133) את התפטרותו של נגר, כנושא באחריות לכך שזנבר העירייה צבי בן-אפרים יכול היה למ" עול בכספי העירייה... **תעלולי אלי לר,** אותם גילה העולם הזה לראשונה (1030) והלאה) נמשכו גם השבוע. האיש שייסד לפני שנתיים חברת סרטים מפוקת סקת שהתפרקה עקב גילויי העולם הזה, ושלגני כחודש הואשם ביוף מסמכים והוצ" את כסף בטענות שוא (העולם הזה 1133), נעלם באופן מסתורי אחרי שירר לשחול בכנירתו. דאג להשאיר על החוף את בגדיו ותעודותיו. אחר להשדות הוא שגלר ניסה לבעים מקרה של טביעה, להיולד מחדש בשם אחר כדי להתחמק מנישיו ולהשתחרר מ" עברו... **יעקב הופרין,** הסוחר התל-אביבי שמשך בחוטים בפרשת אילת, ואשר חלקו בכנופיית אילת וצורת עבירת המימנה שלו התגלו בשבוע שעבר על ידי העולם הזה (1134), הורשע השבוע בשתיים מתדי עדות האשמות נגדו כעוון הפצת ציפים כוזבים.